

Petr Hannig: Revizionismus v praxi a zpráva o tom, co se dělo 6. května

infokuryr.cz/n/2023/05/10/petr-hannig-revizionismus-v-praxi-a-zprava-o-tom-co-se-delo-6-kvetna

kuryr

10. května 2023

Nikdy jsem tak úplně za minulého režimu nerozuměl, když tehdejší vláda a tehdejší média označila někoho za revizionistu. V souvislosti s datem konce Druhé světové války a porážky nacismu se mi nakonec i tento, pro mne v minulosti nejasný termín, náležitě osvětlil.

V první řadě, zdá se mi, že se populární moderátoři zvláště na stanici ČRo Dvojka jako čert kříži vyhýbají termínu Dne vítězství (ale i minulý týden Svátku práce) a přejí krásné prožití volných dnů, maximálně nás směřují do Plzně. Takže vlastně celá republika asi nebyla okupována válečným Německem, takže nemusela být od nacistů osvobozena, pouze Plzeňsko a území na západ od demarkační čáry.

Čili ti, kteří se o politiku nezajímají (ale přesto zodpovědně chodí k volbám), získají ten správný pocit, že nás vlastně Rudá armáda (Sovětský svaz, který je zažitým synonymem pro Rusko) neosvobodila. Myslím si, že to je od programátorů našich myslí docela hloupost, protože Československo osvobodil vojenský útvar, který se nazýval ukrajinský front (1. 2. 3. a 4.). Takže tak by to mohla média nazývat, když se vyhýbají tomu, že čtyři pětiny současné ČR osvobodila Rudá armáda. Vyhne se tak takovým absurditám, kterými jsme byli zahlcovány dříve, kdy se ignorovalo, že západ ČSSR osvobodila od nacistického Německa i armáda americká. Zdá se mi, že je zde určitý pokus revidovat výsledky Druhé světové války a porážky nacismu a fašismu.

Právě tak, jak přemýšliví lidé v minulém režimu na protest proti vnucované ideologii a zatajování toho, že nás osvobodili nejenom Sověti, ale i Američané, měli rádi vše americké (i anglické), čili anglosaské, a tento podzemní pramen se vylil z břehů v roce 1968, kdy vznikly country skupiny s názvy Greenhorns, Rangers atd., které se potom po normalizačním tlaku přejmenovaly na Zelenáče, Plavce... Ale tzv. soft power, neboli měkká síla, neustále bublala pod povrchem, kdy se tajně sháněly na burzách desky se vším, co bylo britské či americké. Tato měkká síla má mnohdy větší sílu, než ty nejmodernější zbraňové systémy, a naplno se to projevilo v listopadu 1989, kdy se režim zhroutil jako domek ze zápalek. A nepomohlo tomu jakékoliv zakazování v průběhu let 1969 – 1989.

A nyní se děje něco podobného v obráceném gardu. Podíval jsem se na demonstraci 6. května na Václavském náměstí, když jsem předtím absolvoval přenos z korunovace Karla III na CNN Prima News, zvukově i komentáři daleko lépe pojatou než na naší veřejnoprávní ČT (přepínal jsem), kde se místo komentování přímých událostí nudně vypovídávali různí hosté a historička. Ovšem pouze nový britský velvyslanec řekl velice důležitou věc. Že celá korunovace a její přenos do celého světa je naprosto silná »soft

power«, měkká síla. Mimochodem, po demonstraci jsem jej potkal v obchodním centru Chodov na britském dnu, kde jsem s ním prohodil několik slov.

Mimochodem, napadlo vás někoho při sledování korunovace, že Spojenému království vůbec neuškodilo vystoupení z EU?

A tímto můstkem se vracím k demonstraci. I když lidí na Václaváku bylo nepoměrně méně než na akcích Jindřicha Rajchla, atmosféra byla, jak jsem pociťoval, daleko svobodnější. Nikomu nikdo nic nezakazoval včetně jakýchkoliv vlajek. Projevy rozebíraly současnou politickou a ekonomickou situaci (Jiří Paroubek, předseda spolku NESPOKOJENÍ), proti zatahování do válečného dění pak Eva Novotná – Ne základnám, Kateřina Konečná, předsedkyně KSČM. Mimochodem komunisté konečně mohli rozvinout své stranické vlajky a viděl jsem tam i vlajku hnutí Domov, spolupracujícím se spolkem Nespokojení. A když už zmiňuji stranu Domov, tak musím zmínit i Janu Volfovou, předsedkyni České Suverenity, která je hnacím motorem spolku Nespokojení. Sbírala podpisy pod petici. Proč to píšu? I když uznávám nesmírnou pracovitost Jany Volfové, tak mi snad nebude mít za zlé, že se mi velice líbil projev Lubomíra Volného, předsedy Volného bloku, který nepostrádal určitý humor, byl skvěle strukturován a mluvil tzv. z hlavy. Svým způsobem se blížil moderností a razancí Jindřichu Rajchlovi.

Svým vystoupením zaujala i doktorka Vladimíra Vítová, předsedkyně Aliance národních sil, která je zase hnacím motorem nového uskupení stran a hnutí »REBELOVÉ, vystupme z EU a NATO« jediného uskupení, které se nebojí hlásat, že členství v obou organizacích je pro ČR škodlivé. V EU kvůli zelenému šílenství a v NATO, že nás to v současné situaci stojí nekřesťanské peníze (nákup drahých zbraňových systémů, včetně letadel).

A víte, co by mohlo být tou měkkou silou, která by mohla uspět už třeba ve volbách do Evropského parlamentu. Kdyby se tato dvě uskupení (včetně Volného bloku), dala dohromady a dokázala, že se

chce spojovat v zájmu občanů této země, na rozdíl od strany PRO (tato strana chce kandidovat všude sama, jak jsem slyšel). Jak to má nyní SPD, nevím. Spolupracují s Trikolorou, ale myslím si, že tzv. malé strany jsou pod rozlišovací schopností Tomia Okamury. Ale vzpomeňme na Svatoplukovy pruty. Když se i malé síly spojí, mohou dosáhnout pozoruhodných výsledků.

Petr Hannig, předseda Rozumných a bývalý prezidentský kandidát

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST